

[Schovelin.]
for Organisationernes Overgreb, overfor Forsøg paa at gøre den frie Konkurrence, som dog er den Grundvold, hvorpaa Samfundet fremdeles maa hvile, til en tom Formalitet og gøre Næringsfriheden, den os grundlovsmæssigt sikrede Næringsfrihed, til et dødt Bogstav, ja, til en Parodi. Det er denne Tendens, som navnlig har interesseret mig i dette Forslag, som jeg synes betinger den konservative Partigruppens Tilslutning.

Man har fra en helt anden Side end den socialdemokratiske villet gøre dette Forslag fuldstændig betydningsløst. Her er det mig en Trøst, at man i saa Henseende kan henvise til den i Folketinget afgivne socialdemokratiske Betænkning. Man siger jo: hvorfor skal vi egentlig have dette Lovforslag? Det er i allerbedste Fald dog ikke andet end en Lovfæstelse af en bestaaende Domstolspraksis, som sikkert vilde skride videre, ganske uanset om denne Lov blev givet eller ikke. Men jeg ser til min Glæde, at Socialdemokratiet har argumenteret i modsat Retning, idet det skriver i Betænkningen, at ved Højesteretsdommen i Kolindsundsagen blev der gjort et Skridt i denne Retning, altsaa den heromhandlede; men om Højesteret havde haft det foreliggende Forslag til Lov at raade over og havde udnyttet det, da maatte Retten være gaaet langt videre. Derfor kan man i hvert Fald fra socialdemokratisk Side ikke paa een Gang angribe dette Lovforslag, fordi det er saa rædselsvækkende, fordi det er saa utroligt, at en lovgivende Forsamling skulde vedtage det, og samtidig sige: det betyder ikke noget, vi skal saamænd nok komme ud af det, vi er egentlig indstillet paa at blæse det hele et langt Stykke. Nej, Sandheden er jo denne, at man hos de Herrer Socialdemokrater vel indser — der er ikke Tale om, at man skulde være dum nok til at frygte dette Forslag som saadant —, hvad Hensigten er. Man frygter i og for sig ikke Lovforslaget, men den Aand, hvorefter Lovforslaget bærer Vidne. Og denne Aand er jo netop selve Frihedens Aand. Det er den, som man i de Kredse har saa ondt, saa ondt ved at finde sig til Rette med, som man med Rette frygter for igen at se marchere op i vort Samfund. Der blev i Folketinget af den socialdemokratiske Ordfører talt om det forskrækkelige i at skulle vedtage denne Lov. Og imedens stod 80 000 arbejdsløse udenfor! Ja, det er netop det, der er Sagen. I gamle Dage, oprindeligt, holdt Socialdemokratiet paa „Retten til Arbejde“, men det er

jo netop Retten til Arbejde, man fra Fagforeningernes Side nægter eller knægter. Thi man har ikke Ret, naar man er Fagforeningsmedlem, til at tage Arbejde, til at ernære sig og sine ved sine Hænders Arbejde uden at rette sig efter Fagforeningens Forskrifter, uden at arbejde efter Fagforeningens Priskurant. Til syvende og sidst bunder ogsaa dette Spørgsmaal om Retten til Arbejde i Næringsfriheden.

Jeg kunde ønske, at dette Lovforslag havde været baade fyldigere og tydeligere, men det er fra vor Side vort Syn paa denne Sag, at der i Forslaget i al dets Ubetydelighed er en mægtig Symbolik. Man siger: c'est le premier pas qui coûte, det er det første Skridt, som koster. Og Tyskerne siger: aller Anfang ist schwer, al Begyndelse er vanskelig. Ja, det har saamænd vist sig med dette Lovforslag, hvor vanskeligt det har været at slæbe det frem til det Stadium, hvorpaa det nu befinder sig, dette Forslag bærer paa mange Maader Mærke af alle disse Vanskeligheder. Det er kun et første Skridt, kan ifølge Sagens Natur kun være et første Skridt. Men jeg ser ingen Ulykke deri, thi her er et Omraade, hvor Varsomhed naturligt paakræves, hvor det gælder om ved hvert Skridt, man foretager, at have fast Grund under Fødderne.

Formanden: Det ærede 3die Medlem for 1ste Kreds henvendte i Begyndelsen af sin Tale nogle Bemærkninger til det ærede 11te tingvalgte Medlem (Carl F. Madsen). Det var mig ikke muligt herfra at opfange Ordstillingen i disse, men selv om der i disse Bemærkninger forekom Ordet „Brøl“, forudsætter jeg, at det ikke var det ærede Medlems Mening hermed at karakterisere det ærede 11te tingvalgte Medlems Tale, thi i saa Fald vilde Udtrykket være blevet paatalt.

Jeppesen (Drusebjerg): Der er neppe det Land, hvor Organisationstanken har slaaet kraftigere Rod end her i Danmark; overalt indenfor Erhvervslivet træffer vi Organisationerne under forskellige Former, og ganske særlig træffer vi store landsomfattende Organisationer med det Formaal at skaffe deres Medlemmer saa stor en Fordel som muligt. Det er kun et Gode, at det er saaledes, det har sikkert i høj Grad bidraget til at skabe det økonomiske Fremstød, der har præget vort Erhvervsliv i de senere Tiaar, og saaledes har man kun Grund til at glæde sig over den Magtstilling, forskellige Organisationer har erobret sig under deres Arbejde. Men det er tillige klart, at det